

שביעי של פסח

Zevende dag Pesach 5785.

Leviticus - Wajikrá 23:1-44.

De omertelling – een tijd van bezinning.

In het kort:

De **Omertelling** is de telling gepaard gaand met het opzeggen van een zegening, alle van de 49 dagen tussen Pesach en Sjavoet (Wekenfeest) zoals is bepaald in Leviticus 23:15-16.

De dagen worden plechtig geteld ter herdenking aan de Omer-ceremonie die werd gehouden in de Tempel van Jeruzalem. Een omer was een maat voor gerst.

De Omertelling symboliseert de periode dat de Eeuwige de Joden bevrijdde uit Egypte, totdat zij de Torah ontvingen. Deze periode - tussen Pesach en Sjavoet was oorspronkelijk de oogsttijd. Door het elke nacht tellen van de voorbije dag, wisten de landarbeiders buiten op de velden wanneer het Sjavoet zou zijn.

Gedurende de Omerperiode werd het Joodse volk in het verleden vaak getroffen door tragedies.

En ook vielen vaak 'christelijke' pogroms - moordpartijen, juist tijdens de paastijd plaats, onder het motto "de joden hebben christus vermoord" en zij gebruiken het *bloed van geslachte en gekruisigde christelijke kinderen voor het bereiden van hun matses.

Daarom wordt deze periode als een periode van rouw beschouwd.

Tellen als bewustwording.

In Leviticus hoofdstuk 23 vanaf zin 15 staat een tekst die in ons dagelijkse leven nog steeds een belangrijk ijkpunt vormt gedurende de 49 dagen tussen Pesach (Pasen) en Sjawoe'ot (Wekenfeest, Pinksteren, dat van Pentekoste komt, hetgeen 50e dag betekent).

Op het Wekenfeest ontvingen we de Torah op de berg Sinaï: "Dan zullen jullie tellen vanaf de dag na de rustdag, van de dag waarop jullie de Omer van het bewegingsoffer gebracht zullen hebben: zeven volledige weken moeten het zijn; tot de dag na de zevende week moeten jullie tellen, vijftig dagen; daarna moeten jullie een nieuw meeloffer aan G'd brengen". Dit nieuwe meeloffer brengen we op Sjawoe'ot, het Wekenfeest dat zo genoemd wordt omdat het gevierd wordt na zeven volledige weken tellen.

"De Omertijd is de tijd van het verbeteren van de relatie met de medemens, een tijd van bezinning over de intermenselijke 'zondeval', juist in onze dagen."

Het gaat hier om het Omeroffer. Omer betekent eigenlijk 'een maat'. Toen de Tempel nog bestond was het voorgeschreven om een bepaalde maat gerst te oogsten (3 sea – 1 sea is volgens sommigen bijna 8,3 liter, volgens anderen bijna 14.4 liter) in de tweede nacht van het Pesach-feest. Gedurende de tweede dag van Pesach was het geboden deze Omer, van die geogste drie sea gerst naar de Tempel te brengen.

De Torah draagt ons op zeven volledige weken te tellen vanaf de nacht, dat de Omer geogst werd, tot vijftig dagen. En op de vijftigste dag moesten we een meeloffer van tarwe aan G'd offeren, twee broden met gist van het eerste deel van de oogst. De twee broden werden als offer gebracht op het Wekenfeest waarop we de Torah ontvingen.

Deze tijd tussen Pesach en Sjawoe'ot, de periode tussen de Exodus uit Egypte en de Wetgeving op de Sinaï, noemen we de Omertijd. Pesach (Pasen) en het Wekenfeest worden met elkaar verbonden door een telling van 49 dagen. Na de Uittocht uit Egypte begon het Joodse volk met deze telling. Met deze telling toonde het pas bevrijde volk dat zij het ontvangen van de Torah als het einddoel van de bevrijding uit Egypte ervoeren. Pas nadat zij de Torah zouden ontvangen konden zij zichzelf echt een Joods volk noemen. De Joden zouden de Torah overal meenemen waar ze zouden wonen in de Diaspora, de verstrooiing over de hele wereld.

We zouden verwachten dat de periode van de telling richting Sjawoe'ot (Wekenfeest, ontvangst van de Torah) een vrolijke periode zou zijn. We tellen naar het moment toe waarop we de Torah mochten ontvangen!

Maar dat heeft niet zo mogen zijn. Dat kwam doordat reeds vlak na de verwoesting van de Tweede Tempel (in het jaar 70 van de gewone jaartelling) er veel onderlinge onverdraagzaamheid heerste waardoor veel mensen stierven. De vraag is dan waarom we ook tegenwoordig nog gedurende de Omertijd treuren. Wanneer er toen zo veel onenigheid heerste is dat toch geen reden om ook vandaag de dag nog treurig te zijn.

Waarom we tegenwoordig nog treuren in de Omertijd? Het Joodse volk kent helaas ook tegenwoordig nog veel verdeeldheid en onverdraagzaamheid. We bejegenen elkaar nog steeds niet eervol en positief. De Omertijd is de tijd van het verbeteren van de relatie met de medemens, een tijd van bezinning over de intermenselijke 'zondeval', juist in onze dagen.

Tijdens de Omertelling bereiden we ons voor op het ontvangen van de Torah. De Midrasj (achtergrondverklaring) vertelt, dat de Torah pas werd gegeven, toen iedereen elkaar in een verdraagzame eenheid kon aanvaarden. Dit is de idee van het Omertellen: opvoeden in verdraagzaamheid met als motto "verbeter de wereld, begin bij jezelf" (en niet bij de ander).

Verdraagzame eenheid:

Is deze boodschap enkel bedoeld voor het Joodse volk of doet dit ook opgeld voor de gelovigen uit de volkeren en wat kunnen wat dit betreft leren van onze meester Jeshua?

Tegenover verdeeldheid en onverdraagzaamheid, draagt hij zijn discipelen - volgelingen op om, één te zijn. Want helaas ook onder 'Messiaanse' gelovigen heerst er nog verdeeldheid en zoekt men niet altijd naar eenheid. Wat dat betreft mogen wij ook persoonlijk luisteren, maar niet enkel luisteren maar ook doen waar Jeshua in verbondenheid met de Vader ons toe nodigt:

'En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt.' (Joh. 17:20-21)

Opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt.

* ook heden ten dage worden deze leugenachtige bloedsprookjes nog verspreid door jodenhaters.
Bronnen: de Bijbel; Rabbijn mr. drs. R. Evers en een beetje van myself.

Shabbat Shalom. *Rinze.*